

Ρωμ. ἀριθμ. 294. Πληθ. γκαγκαραῖοι Ἀθῆν. — Γ. Σουρῆς Ρωμ. ἀριθμ. 2 γκαγκάρηδες Ἀθῆν. Θηλ. καγκάρα Κύπρ. (Πεδουλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ἄ γ κ α ρ ο. Ὁ τύπ. γ κ α γ κ α ρ α ῖ ος ὑποχωρητικῶς ἐκ τοῦ πληθ. γ κ α γ κ α ρ α ῖ ο ι Βλ. D. Georgakas, Glotta 31 (1951) 213-214 καὶ Mélanges Merlier, 78.

1) Σκωπτικῶς, ὁ κάτοικος τῶν Ἀθηνῶν τῆς Τουρκοκρατίας καὶ τῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν χρόνων (πιθανῶς διὰ τὸ ἀκοινώνητον τῶν Ἀθηναίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, κατηγορουμένων ὅτι εἶχον πάντοτε ἡσφαλισμένην τὴν θύραν τῆς οἰκίας των μετὰ τὸ γ κ ἄ γ κ α ρ ο) Ἀθῆν. — Μακρυγ., ἐνθ' ἂν. Δ. Καμπούρογλ., ἐνθ' ἂν.: Ἀθηναῖος γκαγκαρὸς || Ἀσμ.

Ἀθηναῖος γκαγκαρὸς, Πειραιώτης μαουνιέρης.

β) Ὁ γνησίως ἰθαγενὴς Ἀθηναῖος ἐνθ' ἂν.: Ποίημ.

Γκαγκαραῖος σαμαρτζῆς ἀπὸ τὴν Πλάκ' ἀπάνω

Γ. Σουρῆς, ἐνθ' ἂν. 294. γ) Ὁ αὐτόχθων κάτοικος τῆς Χαλκιδικῆς. 2) Εὐμεγέθης, ὑψηλός, πιθαν. κατὰ μεταφορὰν ἐκ τῆς ὑψηλῆς θύρας τῆς στηριζομένης καὶ κινουμένης μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ κ α γ κ ἄ ρ ο υ Κύπρ. (Γερμασ. Πεδουλ. κ.ά.): Ἐν ἡμπορῶ ἐγὼ νὰ φκῶ πάνω 'ς τούτην τὴν κ-κεραζιάν, ἔτσι καγκάραν ὥς τζεῖ πάνω τζεῖ Πεδουλ. β) Ἐπὶ ζώων καὶ ἀνθρώπων, ὁ ἀτάκτως βαδίζων Κύπρ.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπὼν. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκαγκαρῆς Ἀθῆν. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Στερελλ. (Ὁρχομεν.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. Κάγκαρῆς Πελοπν. (Δυρράχ.) Θηλ. Καγκαρῖνα Πελοπν. (Δυρράχ.) Γάγαρης Σῦρ.

γκαγκᾱς ὁ, Προπ. (Πέραμ.) gagās Προπ. (Μαρμαρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ἄ γ κ α ῖ.

Ὁ θαλάσσιος καρκίνος ὡς ἔχων γ κ ἄ γ κ ε ς, ραμφοειδεῖς δ α γ κ ἄ ν ε ς, χηλάς.

γκᾱζα ἡ, Μακεδ. (Βόιον) γᾱζα Μακεδ. (Γήλοφ. Γρεβεν. Δασοχώρ.) κάσα Μακεδ. (Γρεβεν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ἄ ζ ι.

Γ κ α ζ ο τ ε ν ε κ ἔ ς 1, τὸ ὅπ. βλ.

γκαζάδικο τό, σύνθη. γαζάδικο Ἰων. (Βουρλ.) Κέρκ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ γ κ α ζ ᾱ δ ε ς πληθ. τοῦ οὗς. γ κ α ζ ᾱ ς.

1) Ἀποθήκη πετρελαίου, ἰδίᾳ τοῦ μονοπωλίου σύνθη. 2) Πετρελαιοφόρον πλοῖον, χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν μεταφορὰν πετρελαιοειδῶν, ἄλλως δεξαμενόπλοιοι σύνθη.: Μπαρκάρισε με γκαζάδικο (ἐναυτολογήθη εἰς ἰδιωτικὸν πετρελαιοφόρον) Πειρ. κ.ά. Μπάγκαρε με γαζάδικο Σῦρ. (Ἐρμούπ.) Πουλὸν ὑποφέρωμι 'ς τὰ γαζάδ'κα Ἀλόνν.

γκαζανὸς ὁ, ἐνιαχ. γατζανὸς Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ἄ ζ ο ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ κ ἄ - τ ζ ο ς, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - α ν ὀ ς.

Ὄνος. Συνών. β α σ τ α γ ὀ, γ ἄ ι δ α ρ ο ς, γ α ι δ ο ὕ - ρ ι, γ κ ἄ ζ ο ς, γ ο μ ἄ ρ ι, ὀ ν ι κ ὀ ς, φ ο ρ τ ῖ κ ι.

γκαζᾱς ὁ, πολλαχ. γαζᾱς Ἰων. (Βουρλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ἄ ζ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ᾱ ς.

1) Πλανόδιος πωλητὴς πετρελαίου Ἰων. (Βουρλ.) κ.ά. 2) Ὁ ἔχων πετρελαιοπωλεῖον πολλαχ.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπὼν. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκαζᾱς Ἀθῆν. Εἰβ. (Χαλκ.) Θεσσ. (Βόλ. Τρίκκ.) Μακεδ. (Θεσσαλον.)

γκαζέλα ἡ, ἐνιαχ. γκατζέλα Μακεδ. γαντζέλα Θράκ. (Αἶν.) γκατζέλα Ἡπ. (Κουκούλ. Πρέβ.) κ.ά. κατσελ-λα Κύπρ. γκαρτζέλα Πελοπν. (Μαντίν. Μεγαλόπ.) γαζέλα Θεσσ. (Κρυόβρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. κ.ά.) — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. γαζέλα Ἡπ. (Δρόβιαν.) γκατζόλα Μακεδ. γκατζόλα Ἡπ. Θράκ. (Διδυμότ. Καρωτ. Σουφλ.) γαζόλα Θεσσ. (Καλαμπάκ.) γαζόλα Μακεδ. (Βλάστ. Δῖον Κολινδρ. Ὀλυμπ.) γαρτζόλα Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ ὑστερολατιν. g a z e l l a = φορβάς, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ Ἀραβ. g h a z e l = δορκάς. Πβ. Τουρκ. g a z a l = δορκάς. Βλ. Du Cange, Glossar. med. et Inf. Latin. εἰς λ. g a z e l a. Κατὰ τὸν Ν. Ἀνδριώτην ἐκ τοῦ ἀρχ. οὗς. κ α ν - θ ἡ λ ι ο ς. Βλ. Lexicon der Archaismen in Neugriechischen Dialekten.

1) Θήλεια ὄνος Ἡπ. (Δρόβιαν. Κουκούλ. Πρέβ. κ.ά.) Θεσσ. (Καλαμπάκ. Κρυόβρ.) Θράκ. (Αἶν. Διδυμότ. Σουφλ.) Μακεδ. (Βλάστ. Δῖον Κολινδρ. Ὀλυμπ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. κ.ά.): Πῆγα 'ς τοὺς λόγγου κι φόρτουσα τ' γαζέλα μ' ξύλα Αἰτωλ. || Αἰνιγμ. Γκατζόλα κατσαρονιέν' ἀράπ'ς τ'ν ἀνηβαῖν' (ἡ πυροστιά μετὰ τὴν χύτραν) Σουφλ. || Ἀσμ.

Ἐκ τῇ στράτα ἀπὸ τοῦ πάινι, τοῦ δρόμου ποὺ πααίβ', βρέ, νά σ' κι οὐ κιαρατόλκους κι τρώει τὴ γαζόλα Καλαμπάκ. Συνών. β α σ τ α γ ο ὕ ρ α, γ α ι δ ἄ ρ α, διὰ τὸ ὅπ. βλ. εἰς λ. γ ἄ ι δ α ρ ο ς, γ ο μ ἄ ρ α, γ κ α ζ ε λ ῖ - ν α. β) Μεταφ., προσφώνησις ἀτάκτου νέας Στερελλ. (Γραν.): Ἄι, μουρὴ γαζέλα! 2) Ἀγελάς Κύπρ.: Οὐλ-λην τὴν ὥραν ξερομασᾶ σὰν τὴν κατσελ-λαν. Ηῦρα χίλια πρόβατα, χίλιους ἄρρους, ὄρνιθαμ-μαύρην τζαῖ κατσελ-λαμ μ' ἑκατὸ δαμάλους (ἐκ καταδέσμου). 3) Εἶδος παιδιᾶς Θράκ. (Σουφλ.): Μακρὴ γκατζόλα. Συνών. γ ἄ ι δ α ρ ο ς 16. 4) Ὀρος ὑφαντικῆς, σημαίνων τὸ προστιθέμενον νῆμα εἰς τὸ κατὰ λάθος σχηματιζόμενον κενὸν κατὰ τὸ διάσιμον Θράκ. (Σουφλ.) Συνών. π ο υ λ ἄ ρ ι.

γκαζελάκα ἡ, ἀμάρτ. κατσελ-λάκ-κα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ α ζ ἔ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ κ α τ σ ἔ λ - λ α, καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. - ἄ κ α.

Μεγάλη ἀγελάς. Συνών. ἄ γ ε λ α δ ἄ ρ α.

γκαζελάκι τό, ἀμάρτ. γκατζολάκ' Θράκ. γκατζονλάκ' Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ α ζ ἔ λ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τύπ. γ κ α - τ ζ ὀ λ', καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. - ἄ κ ι.

Νεογνὸν ὄνου, ὀνάριον. Συνών. γ α ι δ ο υ ρ ἄ κ ι 1. 2) Εἶδος παιδιᾶς Θράκ. (Σουφλ.)

γκαζελαρεθὸ τό, ἀμάρτ. κατσελ-λαρκὸν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ α ζ ἔ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ α - τ σ ἔ λ - λ α, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - α ρ ε ι ὀ.

1) Ἀγέλη βοοειδῶν. Συνών. ἄ γ ε λ α δ ο κ ο π ἡ. 2) Βουστάσιον.

γκαζελάς ὁ, ἐνιαχ. γκαζελάς Ἡπ. γαζελὸς Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ α ζ ἔ λ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γ α ζ ἔ λ ι, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ᾱ ς. Ὁ τύπ. γ ἄ ζ ε λ ο ς κατὰ τὸ συνών. γ ἄ ι δ α ρ ο ς.

Ἄνθρωπος εὐτελής, οὐτιδανός Συνών. γ α ι δ α ρ ο ς B2, γ α ι δ ο υ ρ ἄ ν θ ρ ω π ο ς, γ α ι δ ο υ ρ ᾱ ς 1β, γ α ι δ ο ῦ ρ ι 5, γ κ α ζ έ λ ι 6.

γκαζέλι τό, ἐνιαχ. γκατζέλι Θράκ. Μακεδ. γατζέλι Θράκ. (Τσακίλ.) γατζέλι Θράκ. (Αἰν.) γκατζέλι Ἡπ. (Θεσπρωτ. Κουκούλ. Πρέβ. κ.ά.) Θράκ. (Κεσάν.) γκατσέλι Α. Ρούμελ. (Καβακλ.) γκαζέλι Ἡπ. (Κωσταν. Ξηροβούν. Πλάκ.) γαζέλι Ἡπ. (Δρόβιαν. Λάκκα Σούλ. Μαργαρ. κ.ά.)—Λεξ. Αἰν. γαζέλι Ἡπ. (Δρόβιαν. κ.ά.) Μακεδ. γαζέλι Στερελλ. (Ἀράχ. Γραν.) γκατζόλι Α. Ρούμελ. (Καβακλ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Ἀμόρ. Κεσάν. Σουφλ. Χατζηγ. κ.ά.) Μακεδ. (Βέρ. Βογατσ. Κίτρ. Ὀλυμπ. Πεντάπολ.) γκατζόλι Θράκ. (Ἑλληνοχώρ.) γαζόλι Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Μακεδ. (Βέρ. Κοζ.) γαζόλι Μακεδ. (Βλάστ. Βογατσ. Δῖον Κολινδρ. Ὀλυμπ. Ρουμλ.) γαζόλι Μακεδ. (Βλάστ.) κατζόλι Θράκ. (Αἰν.) κατζόλι Θράκ. (Μαρών.) καρτσέλι Μακεδ. (Καστορ.) κατσελ-λιν Κύπρ. γκατζόλις ό, Θράκ. (Ἀδριανούπ. Καρωτ.) καζόλης Κρήτ. (Ἀχεντρ. κ.ά.) γκαζόλις Μακεδ. γαρτζόλης Κρήτ. (Ἀχεντρ.) γκ'ζέλι Ἡπ. (Ξηροβούν.) γκαντζούρι Θεσσ. (Κρυόβρ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ κ α ζ έ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ α ζ έ λ α, γ κ α τ ζ έ λ α κ.λ.π. κατὰ τύπ. ὑποκορ. Ἡ ἀλλαγὴ γένους κατὰ τὰ συνών. γ α ι δ ο ῦ ρ ι, γ ο μ ᾶ ρ ι. Οἱ εἰς -ό λ ι τύπ. διὰ τὸ γ κ ᾶ ζ ο ς, τὸ ὅπ. βλ. Περὶ τῆς καταλ. -ι ν εἰς Κύπρον βλ. Σ. Μενάρδ. εἰς Ἀθηνᾶν 16 (1904), 85-6. Ὁ τύπ. γ κ α ν τ ζ έ ρ ι ἐκ συμφύρ. μετὰ τοῦ συνων. γ α ι δ ο ῦ ρ ι.

1) Πῶλος ὄνου. Α. Ρούμελ. (Καβακλ.) Ἡπ. (Πρέβ. κ.ά.) Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Θράκ. (Κεσάν. Τσακίλ.) Κρήτ. Μακεδ. (Βογατσ. Πεντάπολ. Ρουμλ.): ἄσμ.

Φτηνὸ, μὰ καὶ καλὰ φτηνὸ ἦδωκες τὸ γαζόλη καὶ δὰ τὸ μάθουν'ς τὸ χωριὸ καὶ δὰ σὲ παίζουν ὅλοι (δὰ = θὰ) Κρήτ. Συνών. γ α ι δ ο υ ρ ᾱ κ ι, γ α ι δ ο υ ρ ᾱ κ ο ς. β) Μικρόσωμος ὄνος Μακεδ. (Καστορ.) Στερελλ. (Γραν.) 2) Ὄνος ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καὶ ἀναστήματος Ἡπ. (Δρόβιαν. Κουκούλ. Κωσταν. Λάκκα Σούλ. Μαργαρ. Ξηροβούν. Πλάκ.) Θεσσ. (Κρυόβρ. Σουκαμν.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Ἀμόρ. Καρωτ. Κεσάν. Μαρών. Σουφλ. Χατζηγ. κ.ά.) Κρήτ. (Ἀχεντρ.) Μακεδ. (Βέρ. Βλάστ. Δῖον Κοζ. Κίτρ. Κολινδρ. Ὀλυμπ.) Στερελλ. (Ἀράχ.)—Λεξ. Αἰν.: Κ' βανῶ ξύλα μὴ τοῦ κατζόλι Μαρών. Φόρτουσαν λοιπὸν τοῦ γκατζόλι κὶ ἄρχοντι'ς τῇ στρατά (ἐκ παραμυθ.) Θράκ. Ἄν θέλ'ς νὰ δώης κουρίτ' νὰ καλουξήσ', νὰ τοῦ δώης'ς τοὺν Κουλιντρό, κὶ ἂν θέλ'ς νὰ δώης γαζόλι γιὰ νὰ ψουφήσ' νὰ τοῦ δώης'ς τοὺν Κουλιντρό Δῖον. Ἐχ' ἓνα γκαζόλι, ὅλον ἄρρουστον εἶναι αὐτόθ. Τὶ ζημιὰ τοῦ ἔκανα; Μὴ λόθρα χορτάρ' τοῦ φαγι τοῦ γαζέλι (μὴ λόθρα = πολὺ ὀλίγην ποσότητα) Λάκκα Σούλ. || Παροιμ. Τοῦ χαμαδὸ τοῦ γκατζόλι οὐλ' τοὺν ἀνεβαίν'ν (ἐπὶ ἐκμεταλλευομένων τοὺς ἀδυνάτους) Ἀδριανούπ. Ἄμα ἄκου οὐ θιγὸς τ'ς καρακάξας, δὲ θὰ πόμ'ναν γκατζόλια (ἐπὶ ἀπραγματοποιήτων εὐχῶν ἢ ἀρῶν) Ἀμόρ. Συνών. παροιμ. Ὁ Θεὸς κορώνας νὰ ἔκουνεν, 'ς σὸν κόσμον ἄλογα κὶ θὰ ἐπεμελίν'ναν. Συνών. γ α ι δ α ρ ο ς 1, γ α ι δ ο ῦ ρ ι 1, γ κ ᾶ ζ ο ς 1, γ ο μ ᾶ ρ ι. 3) Μόσχος Κύπρ. 4) Ὄνομα κυνὸς Ἡπ. (Θεσπρωτ.) 5) Εἶδος ἀγρίου ζῴου ὁμοίου πρὸς τὴν ἰκτίδα Ἡπ. (Θεσπρωτ.) 6) Οὐτιδανός, ἀγροῖκος ἄνθρωπος Ἡπ. Θράκ. (Αἰν. Τσακίλ.) Συνών. γ α ι δ α ρ ο ς B2, 3.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκατζόλας καὶ ὡς ἐπών. Μακεδ. (Βέρ.) καὶ ὡς παρωνύμ. Μακεδ. (Κοζ.)

γκαζελιά ἡ, ἐνιαχ. κατσελ-λιά Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ κ α ζ έ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ α τ σ έ λ - λ α, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ᾱ.

Ἀγέλας ἄνω τῶν δέκα ἐτῶν.

γκαζελίνα ἡ, ἐνιαχ. γκατζουλίνα Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ κ α ζ έ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ κ α τ ζ έ λ α, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί ν α, κατὰ τὸ ἄ λ ο - γ ί ν α, π ρ ο β α τ ί ν α, π ο υ λ α ρ ί ν α κ.τ.τ.

Θηλεῖα ὄνος. Συνών. γ α ι δ ᾶ ρ α εἰς λ. γ α ι δ α ρ ο ς 1, γ κ α τ ζ έ λ α 1, γ ο μ ᾶ ρ α.

γκαζελο - ἐνιαχ. γκατζελο - ἐνιαχ. κατσελ-λο- Κύπρ.

Θέμα τοῦ οὐς. γ κ α ζ έ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ κ α τ ζ έ λ α, καὶ κ α τ σ έ λ - λ α.

Δι' αὐτοῦ ὡς πρώτου συνθετικοῦ σχηματίζονται 1) Ἐπίθ. πρὸς δῆλωσιν τοῦ ὁμοιάζοντος ὅπως ἢ κατὰ τι πρὸς τὴν γ κ α ζ έ λ α ν, οἷον γ κ α ζ ε λ ο β ύ ζ α, γ κ α ζ ε λ ο μ ο ί σ ι δ ο ς. 2) Οὐς. σημαίνοντα τὸν ἀπασχολούμενον μετὰ γ κ α ζ έ λ ι α, οἷον Γ κ α ζ ε λ ο σ ο υ φ λ ι ώ τ η ς. Πβ. γ α ι δ α ρ ο -.

γκαζελοβύζα ἡ, ἐνιαχ. κατσελ-λοβύζα Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐς. γ κ α ζ έ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ α τ σ έ λ - λ α, καὶ β υ ζ ί.

Ἀμνὰς ἡ αἰξ ἔχουσα μεγάλους μαστοὺς ὡς τῆς ἀγελᾶδος Συνών. σ α κ κ ο υ λ ο β ύ ζ α, σ α κ κ ο υ λ ο μ ᾶ σ τ α ρ η.

γκαζελομοίσιδος ἐπίθ. ἐνιαχ. κατσελ-λομοίσιος Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐς. γ κ α ζ έ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ α τ σ έ λ - λ α, καὶ μ ο ι σ ί δ ι, διὰ τὸ ὅπ. βλ. μ ο ι α σ ί δ ι. Πβ. ἄ γ γ ε λ ο μ ο ί σ ι δ ο ς, ἄ λ ε π ο μ ο ί σ ι δ ο ς.

Ὁ λεπτοφυὴς μετὰ μικρᾶς κεφαλῆς καὶ χαρακτηριστικῶν ἀγελᾶδος βοῦς.

Γκαζελοσουφλιώτης ό, ἐνιαχ. γκατζουλοσουφλιώτης Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ κ α ζ έ λ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ κ α τ ζ έ λ ι, καὶ τοῦ ἔθν. Σ ο υ φ λ ι ώ τ η ς.

Παρωνύμ. τῶν κατοίκων τοῦ Σουφλίου ὡς χρησιμοποιούντων πολὺ τοὺς ὄνους εἰς τὴν ἐργασίαν των.

γκαζελούδα ἡ, ἐνιαχ. κατσελ-λούα Κύπρ. κατσελ-λού Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ κ α τ ζ ε λ ο ῦ δ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ κ α τ σ έ λ - λ ο ῦ ι ν, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ῦ δ α.

Μικρὰ ἀγέλας μέχρι δύο ἐτῶν, οὐπω τεκοῦσα, δάμαλις. Συνών. ἄ γ ε λ ᾶ δ ι 2, ἄ γ ε λ α δ ί τ σ α 1, δ α μ α λ ί δ α, γ κ α ζ ε λ ο ῦ δ ι 2, γ κ α ζ ε λ ο ῦ ρ ι, μ ο σ κ ί δ α.

γκαζελούδι τό, ἐνιαχ. γκαζουλούδ' Μακεδ. (Κολινδρ.) γκατζουλούδι Θράκ. (Σουφλ.) γκατζ'λούδ' Θράκ. κατσελ-λούιν Κύπρ.

Ἵποκορ. τοῦ οὐς. γ κ α ζ έ λ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ κ α τ ζ έ λ ι καὶ κ α τ σ έ λ - λ ί ν.

1) Ὀνάριον Θράκ. (Σουφλ.) Συνών. β α σ τ α γ ο υ ρ ᾱ κ ι, γ α ι δ ο υ ρ ᾱ κ ι 1, γ κ α ζ ε λ ᾱ κ ι. β) Εἶδος κεντήματος γυναικείας ποδιᾶς Θράκ. 2) Δάμαλις. Συνών. βλ. εἰς λ. γ κ α ζ ε λ ο ῦ δ α.